

תהליך הגיור - שיעור מס' 2

במדבר פרק טו פסוק טו

הַקֹּהֵל חָקָה אַחַת לָכֶם וְלִגְרְ הֶגֶר חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כַּכֹּהֵן כִּגְר יְהוָה לִפְנֵי יְקוֹק:

תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א

רבי אומר: ככם - כאבותיכם, מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם, אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים, להביא פרידה אחת א"א, שלא מצינו בכל התורה כולה.

למדו את הלכות הרמב"ם על גיור - מדוע לדעתם הלכות גיור מופיעים בהלכות איסורי ביאה?

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

הלכה א: בשלשה דברים נכנסו ישראל לברית במילה וטבילה וקרבתן.

הלכה ב

מילה היתה במצרים שנאמר וכל ערל לא יאכל בו, מל אותם משה רבינו שכולם ביטלו ברית מילה במצרים חוץ משבט לוי ועל זה נאמר ובריתך ינצורו.

הלכה ג

וטבילה היתה במדבר קודם מתן תורה שנאמר וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, וקרבתן שנאמר וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ע"י כל ישראל הקריבום.

הלכה ד

וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבתן שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן.

הלכה ה

ומהו קרבן הגר עולת בהמה או שתי תורים או שני בני יונה ושניהם עולה, ובזמן הזה שאין שם קרבן צריך מילה וטבילה וכשיבנה בית המקדש יביא קרבן.

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מו עמוד א

ת"ר: גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו; טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו; וחכמים אומרים: טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול... אמר ר' יוחנן: לעולם אין גר עד שימול ויטבול.

מדוע לדעתכם צריך ברית מילה וטבילה בגר?

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א

ת"ר: ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו - מכאן א"ר יהודה: גר שנתגייר בב"ד - הרי זה גר, בינו לבין עצמו - אינו גר.

מדוע צריך בית דין לגיור?

למדו את סיפור הגיור של רות- כיצד היה נראה הגיור שלה?

רות, פרק א:

וְהָיָה בַיּוֹמֵי שְׁפֹט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לְחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּנֵי. ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לְחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִי-שָׁם. ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשָּׂאָר הִיא וְשְׁנֵי בָנֶיהָ. ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שָׁם הָאֲחֹת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֶׂר שָׁנִים. ה וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ. ו וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתֵּשֶׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי-פָקַד הַשֵּׁם אֶת-עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לְחֶם. ז וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וְשָׁתִי כְלוּתֶיהָ עִמָּה וַתֵּלַכְנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה. ח וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשָׁתִי כְלוּתֶיהָ לְכֹנֶה לְכֹנֶה שְׂבָנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה (יַעֲשֶׂה) הַשֵּׁם עִמָּכֶם חֹסֵד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמְדִי. ט וַתְּהַשֵּׁם לָכֶם וּמִצָּאָן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשָּׂק לָהֶן וַתִּשְׂאָנָה קוֹלָן וַתְּבַכְיָנָה. י וַתֹּאמְרָנָה-לָּהּ כִּי-אֲתָךְ נָשׁוּב לְעַמִּי. יא וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׂבָנָה בְּנֹתִי לָמָּה תֵּלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעַי וְהִיוּ לָכֶם לְאֶנְשִׁים. יב שְׂבָנָה בְּנֹתִי לָכֵן. כִּי זָקַנְתִּי מֵהָיִוֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרָתִי יֵש-לִי תִקְוָה גַם הַיִּיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדְתִי בָנִים. יג הַלְהֵן תִּשְׂבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הַלְהֵן תַּעֲגֹנָה לְבַלְתִּי הָיִוֹת לְאִישׁ אֵל בְּנֹתִי כִי-מֵר-לִי מֵאֵד מִכֶּם כִּי-יֵצֵאָה בִּי יָד-ה'. יד וַתִּשְׂבָּנָה קוֹלָן וַתְּבַכְיָנָה עוֹד וַתִּשָּׂק עָרְפָּה לְחַמּוֹתָהּ וְרוֹת דְּבָקָה בָּהּ. טו וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׂבָה יְבַמְתָּךְ אֶל-עַמָּה וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרָי יְבַמְתָּךְ. טז וַתֹּאמֶר רות אֵל-תִּפְגַּעֵי-בִי לְעִזְבָּךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיךְ כִּי אֵל-אֲשֶׁר תֵּלַכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תֵּלִינִי אֵלַי עִמִּי וְאֵלֶיךָ אֵלֶיךָ. יז בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתֵי אֲמוֹתַי וְשֵׁם אֲקַבֵּר כֹּה יַעֲשֶׂה הַשֵּׁם לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ. יח וַתָּרָא כִּי-מִתְאַמְצָת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתַּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ.

פרק ד:

ט וַיֹּאמֶר בְּעַז לְזָקְנִים וְכָל-הַעַם עֲדִים אִתָּם הַיּוֹם כִּי קִנְיַתִּי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נַעֲמִי. י וְגַם אֶת-רוֹת הַמֹּאבִּיָּה אֲשֶׁת מַחְלוֹן קִנְיַתִּי לִי לְאִשָּׁה לְהִקָּם שָׁם-הַמָּת עַל-נַחְלָתוֹ וְלֹא-יָכַרְת שָׁם-הַמָּת מֵעַם אֲחִיו וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ עֲדִים אִתָּם הַיּוֹם. יא וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַזְּקֵנִים עֲדִים יִתֵּן ה' אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ כַּרְחַל וְכִלְיָהּ אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתִּיהֶם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה-חֵיל בְּאֶפְרַתָּה וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לְחֶם. יב וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרָץ אֲשֶׁר-יֵלְדָה תִּמְרָ לִיהוּדָה מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן הַשֵּׁם לָךְ מִן-הַנְּעֻרָה הַזֹּאת. יג וַיִּקַּח בְּעַז אֶת-רוֹת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן הַשֵּׁם לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן. יד וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים אֶל-נַעֲמִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל. טו וְהָיָה לָךְ לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְכֹלְכֵל אֶת-שִׁיבְתָךְ כִּי כִלְתָךְ אֲשֶׁר-אֶהְבְּתָךְ יְלָדְתוּ אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ מִשְׂבָּעָה בָּנִים. טז וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת-הַיָּלֵד וַתִּשְׁתַּהֲוּ בְחִיקָהּ וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָה. יז וַתִּקְרָאנָה לּוֹ הַשְּׂכָנוֹת שֵׁם לְאִמֶּר יֵלֶד-בֵּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי-יְשִׁי אָבִי דוֹד. יח וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן. יט וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת-רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמִּינָדָב. כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה. כא וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעַז וּבְעַז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יְשִׁי וְיְשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

מה אפשר ללמוד מסיפור רות על תהליך הגיור?

האם אתם מכירים עוד דבר שנהוג שתמגיירים עושים בתהליך?

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד

הלכה א

כיצד מקבלין גירי הצדק כשיבוא אחד להתגייר מן העכו"ם ויבדקו אחריו ולא ימצאו עילה, אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים ודחופים ומסוחפין ומטורפין ויסורין באין עליהן, אם אמר אני יודע ואיני כדאי מקבלין אותו מיד.

כהקדמה לשיעור הבא- מדוע צריך לשאול את המתגייר שאלות אם הוא מוכן לטבול ולמול?